

[Øllgaard]

get, og det gør vi også nu. Jeg hævdede dengang, at det hverken er ejerform eller finansieringsform, der er problemet for dansk landbrug eller årsag til landbrugskrisen. Problemerne og krisen stammer derimod fra mange års forkert økonomisk politik, anført af socialdemokratiet. De erfaringer, der er indhøstet siden marts, hvor vi førstebehandlede forslaget sidste gang, og i det hele taget under den siddende regering, viser klart, at vi har ret, når vi siger, at det helt overvejende er i den økonomiske politik, nøglen ligger til en lavere rente. Derfor er det egentlig svært for mig at forstå, at dette beslutningsforslag ikke får lov at glide stille ud i glemsele.

Det var til nød til at forstå, at nogle i den socialdemokratiske højrenteperiode kom på tanker om utraditionelle finansieringsformer. Dengang var renten jo 20–22 pct., og kloge økonomer – ikke så få endda – stillede i ud-sigt, at vi måtte indstille os på rentesatser på op til 25–30 pct. I den periode kunne man til nød forstå, at nogle forsøgte at tænke i utraditionelle baner, men at nogen frivilligt fortsætter med disse ideer nu, hvor en kraftig sanering af erhvervs-klimaet er i gang, forstår jeg altså ikke rigtig.

Hertil kommer, at jeg ikke forstår, hvordan der kan tales så længe, som det faktisk er sket, om indeksslåneordninger, uden at komme nærmere ind på, hvad kernepunkterne i sådanne ordninger er. Det, jeg især tænker på, er, at man kan tale om indeksslåneordninger og indeks så længe uden at beskrive nærmere, hvad dette helt centrale indeks egentlig er for en størrelse. Men måske kan vi her i dag få nærmere belyst, hvad egentlig indekset, som er kruntappen, er. Hvordan sammensættes dette indeks egentlig? Hvornår og hvordan og af hvem og under hvilke omstændigheder vil man kunne påregne, at dette indeks måtte ændres? Det kunne være interessant at få belyst nærmere, hvad de præcise forestillinger er om selve indekset. Jeg skal på forhånd sige, at jeg tvivler betydeligt på, at vi kan få nogle svar på disse spørgsmål, som kan gøre venstre mere venligt stemt over for forslaget.

Vi er i venstre meget overbevist om, at både landbrugserhvervet og samfundsøkonomien vil være langt bedre tjent med den igangværende økonomiske politik, suppleret med bl. a. rentesaneringsordningen som en

opryddende foranstaltning, og at det er i form af en politik af denne karakter, vi skal forbedre vilkårene for hovedlandbrugserhvervet og samfundsøkonomien.

Bjørn Poulsen (SF):

For først at fortælle hr. Øllgaard, hvad et landbrugsspecifikt indeks er, vil jeg sige, at det sådan set er et forhandlingsoplæg – om det er direkte til hr. Øllgaard, er jeg nu ikke sikker på, for jeg tror ikke, at man kan få megen fornuft ud af at forhandle med hr. Øllgaard om landbrugsproblemer. Det var faktisk ment som et indeks, der skulle have ret meget at gøre med landbrugets omkostninger. Jeg kan godt se, at det er meget svært at forstå, når man har læst forslaget, hvis man er hr. Øllgaard.

Jeg synes, at hr. Øllgaard har holdt den samme tale, lige så længe han har været i folketinget, nemlig at landbrugets problemer klares ved, at samfundets økonomiske problemer klares. Det er en analyse af landbruget og landbrugets fremtid, som er totalt ude af trit med det landbrugs fremtid, som hr. Øllgaard taler så meget om, ikke 1. maj, men alle de andre dage, som er landbrugets fest-dage.

Dansk landbrug har ikke skyggen af en fremtid som den, hr. Øllgaard taler om, og som vi andre også taler om, hvis det skal foregå på de præmisser, som vi kender fra samfundsøkonomien. Det, der vil blive resultatet, er de store landbrugsfabrikker. Jeg ved ikke, om det er det landbrug, hr. Øllgaard ønsker, men så tror jeg i hvert fald, at blandt landmænd står hr. Øllgaard totalt alene. Selvfølgelig kan man stå i folketinget og tale på egne vilkår 100 pct., det er klart, men så håber jeg bare, at det er den samme tale, der bliver holdt, når man kommer ud i landet blandt landmænd.

Lad mig så vende mig til gældssaneringsforslaget, som vi jo også behandler i dag. Det skulle jo have været vedtaget i foråret, der var flertal for det, men der var en landbrugsminister, som var stædig, og så blev det ikke vedtaget. Jeg synes, vi skal skynde os at få det sendt videre til anden behandling uden udvalgsbehandling og så få det vedtaget. Så er det i hvert fald væk. Der er ingen problemer i det forslag, så hvorfor skal det absolut ligge og vente på, at der er andre ting, der skal klares. Jeg er enig med social-